

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Antiqua progenies.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A nix, quibus quamvis humana improbitas sit nunc usque adeo dedita, ut jam unusquisque supra eam vites & censum, exquisitiores uberioresq; epulas disquirat, ille tamen cibus divino primum cibis munere, sine fatu, sine semine productus, tam dulcis & gratus permaneat, ut etiam repletis dissensique, voluptati atq; usui sit, & avidius appetatur, primis deniq; mensis appositus, secundis minimè festidatur, atq; ita simplex divinitatis opus humanam omnem exuperat industriam. Nostris vero temporis hellunes institutum jejunit sacrosanctum ad pietatem nihil facere arbitrantur, totque jam voluminibus in sanctos mores invecti, nostram hanc vivendi temperantiam nihil *Hellunes* antiquum sapere contendunt, mulierculatumq; superstitiones esse: cum tamen & illi ipsi veteres *damnan-*
qui nondum veritatis lumine fuerant irradiati, jejunia tam multis cæremoniis indixerint. *Præci-*
tur, pue vero Romanis jejunia Cereti seruntur instituisse, M. Acilo Glabrone, P. Cornelio Scipione *Lejunis* Coss, post victum Antiochum Sirie regem. Reliquum esset sanctissima tot nostra pietatis colle-*commen-*
giare recensere, que ut sanctius atq; castius Deo famularentur, perpetuo sibi carnium usu interdixere:
sed quoniam hæc in omnium oculis versantur, facisq; omnibus innouete, iis nunc præteritis, ad re-
liqua Papyri significata stylum direxisse præstiterit.

ANTIQUA PROGENIES. CAP. III.

C um vero apud Ægyptios nihil eo cibo antiquius habetur, factum est ut si progeniem anti-
quam describere vellet, papyracum fascem pingent: tametsi nobilitatis nullum inter ipsos
discrimen habebatur, sed omnes pariter nobiles censebantur. Herbam vero illam magna venera-
tione suscepit in manus, quotiescumque diis suppliciatur essent prætendebant, quod è limo se
quoque genitos profitebantur, atq; una cum ipso caule se idemidem esse palustria propemodium *Romanos.*
animalis. Eoq; spectare videbatur præclarum Romanorum institutum, qui multis in rebus, tum *rum in*
in ea præcipue prudentes, cum hominem re bene gesta summis honoribus decorato instituerint, *Triumphis*
triumphales illos currus in tunica Jovis decernebant, idq; sapientissimè caverant, ut ne supra mo-*rum in*
num insolecerent à tergo esset qui *Hominem memento esse*, idemidem fucelaret, ita Tertullianos. Sanè Plinius maximum esse dicit Victoria signum, cum herba traditur, quia per eam se indi-
cante de terra alrice, atq; humatione cedere, quamvis Scrivius eo carmine Virgiliano,

Et ritu contemptos voluit prætendere ramos.

Alier ex Varonis Ænisis date herbam exponit. Sane Virgilius terram & ipse progeniem homi-*Æne lib. 8.*
num agnovit, Laetantio ita versum ejus referente:

Terra progenies duris caput extulit avis,

quod in vulgatis exemplaribus habetur *Ferra*, id quod nihil ad ea primordia, quæ Maro tangit. *Georg. lib. 1.*
Tollenda tamen ex Laetantii codice verba sunt illa *procreata ex lapidibus*, quæ idem ex Servii com-
mentario, importune sunt eo translata. Sed ut ad Papyrum revertamur, vel ob eam, quam retulimus canamus, vel ob humilem naturalemq; ortum, ut Diodorus ait, vel quod magis humidis quam
seciscibis virtus humani constituit almonia, patem sibi cum Papyro generationem existimabant.

SACERDOTIUM. CAP. IV.

Ipsos vero Sacerdotes suos hujus nobilitatis gratia papyraceis calceis insigniebant, neq; eos iis ex *Papyraco*
illa quapiam materia contextos ferre licebat: usq; adeo illa omnia evitabant, quæ vel minimam *rum cal-*
D impotatis lufpcionem affere possent. Hinc etiam apud Romanos nostros, hujus puritatis ergo, *corrum*
Flaminis mortuus per se pecudis corio eak eos aut soleas si tincifis habebatur, sed aut occisa alio. *Symbolum.*
qui ut illud Homericum, *op. d' Achilles*, aut immolata, quoniam haec mortalia essent, sua vero morte ex in-
ita omnia, vetus illa supersticio funesta esse decreverat. Atqui etiam Allerton noster præcepit. Apo-
stolis suis ne calceamenta pedibus inducerent: quod ita interpretatur Adamantius, ut ipsorum pedes,
quid annuncianta felicissimæ viræ perpetuitate properabant, omni carerent mortalitatis indicio.
Nam & Moles cum exiret de terra Ægypti calceamenta ex mortuis pellibus inducerat, quibus veluti
quadam mortalitate constrictus erat: cum vero cœperit per uitatem proficere, & ad monte Dei
concedere, ibi q; immortalibus ministrare mysteriis, tunc ei præcipitur, ut lora calceamenti solvat,
Uuuu 2 quia